

РЕШЕНИЕ

№ 188

гр. Бургас, 03.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в закрито заседание на трети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Румяна Ст. Калошева Манкова

Членове: Кирил Гр. Стоянов
Калина Ст. Пенева

като разгледа докладваното от Кирил Гр. Стоянов Въззивно гражданско дело № 20222000500336 по описа за 2022 година

и за да се произнесе взе в предвид следното:

Производството е по чл. 463, ал. 2 от ГПК.

Постъпила е жалба от Ж. Ж. Я., ЕГН ***** - взискател по изп. д. № 2275 по описа на ЧСИ Таня Маджарова за 2020 г., от гр. Бургас против Решение № 306 от 11.04.2022 г., постановено по гр. д. №478/22 г. на Окръжен съд - Бургас, с което са отменени действията на ЧСИ за извършване на разпределение на сумата от 43 699 лв. по изп. дело № 2275/20 г., делото е върнато за ново разпределение и в частта, с която е оставена без уважение жалбата на Ж .Я. против извършеното разпределение от ЧСИ в частта, с която са разпределени суми в полза на „Водоканалстрой -Д.Костов“ ЕООД. Решението се оспорва като неправилно, постановено в нарушение на материалния закон и при съществено нарушение на съдопроизводствените правила, както и като необосновано. Моли се за отмяната на решението на ОС. Оспорват се доводите и съображенията на ОС. На първо място страната изразява недоволството си , че не са представени в пълен обем преписи от изпълнителните дела № 2275/20 г. и 130/20 г. Няма произнасяне по искането за назначаване на съдебноикономическа експертиза, нито изложени мотиви защо искането се отхвърля. Сочи се, че не е обсъдено оплакването на страната, че обжалваното разпределение на ЧСИ е извършено при съобразяване на представеното запорно съобщение от ЧСИ Бакалов от 19.11.2020 г. , с което задълженото лице „Водоканалстрой Костови“ ЕООД е уведомено че във връзка с **наложен особен залог в ЦРОЗ** в полза на „Водоканалстрой Дим. Костов“ ЕООД върху определени машини е образувано изп. д. № 130/20 г., по което от „Водоканалстрой“ ООД се

претендират 550 680 лв. /парична стойност на машините по особения залог от 29.08.2017 г. ЧСИ Маджарова по изп. д.№2275 е извършила разпределението въз основа на тези данни, но те не отговарят на действителния размер на вземането на „Водоканалстрой Дим.Костов“ ЕООД. По повод Постановление №5612/01.10.2020 г. на ЧСИ Бакалов за определяне равностойността на вещите, предмет на особения залог по жалба е било образувано производството по гр.д.№ 2595/20 г. , приключило с постановено Решение № 50 ОТ 15.06.2021 г., с което Постановлението е било отменено. По отношение стойността на три от машините и общата стойност е била намалена с общо 89 869 лв. Отделно от това за три вещи производството е било прекратено, тъй като вещите са били предадени доброволно от длъжника, поради което се налага извода, че не се дължи парична равностойност за тях. Поради това разпределението от ЧСИ Маджарова е следвало да бъде извършено въз основа на така направената корекция по гр.д.№2595/20 г. , а не въз основа на заповното съобщение от 19.11.2020 г. Страната сочи , че окръжният съд не е обсъдил съществени обстоятелства, които е трябвало да бъдат преценени при постановяване на акта, а именно: Молбата на „Водоканалстрой Дим.Костов“ЕООД по из.д.№2275 е от 07.12.2020 г. – след образуване на изпълнителното производство и след надлежното връчване на уведомлението за цесията по чл.99 от ЗЗД на длъжника „Водоканалстрой Костови“ЕООД на 02.12.2020 г.; Връчването на уведомлението е направено по искане на цедента „Водоканалстрой“ООД от ЧСИ Маджарова , каквато възможност съществува; - по изп.д.№130/20 г. на основание чл.510 от ГПК са възложени за събиране две конкретни точно определени вземания на „Водоканалстрой“ООД като въпросното постановление по чл.510 от ГПК издадено на 16.12.2020 г. е след образуването на изп.д.№2275 и след получаване от длъжника на уведомлението за цесия. Въз основа на тези обстоятелства жалбоподателят сочи , че съдът неправилно е приложил разпоредбата на чл. 453, ал.1, т. 3 от ГПК. Оспорва се редовността на извършените на 19.11.2020 г. молба от жалбоподателя за налагане на запов на вземанията на „Водоканалстрой“ООД от „Водоканалстрой Костови“ЕООД, на подписаното заповно съобщение за налагане на общ и бланкетен запов на всички вземания на „Водоканалстрой“ООД, връчване по реда на чл. 44, ал. 2 от ГПК. Според страната ЧСИ Бакалов не е спазил реда за връчване предвиден в чл. 50 от ГПК, респ. – чл.47 от ГПК. В тази връзка се твърди , че не е осъществено редовно и действително връчено заповно съобщение, съответно – законосъобразно наложен запов на вземане от страна на ЧСИ Бакалов както на третото задължено лице „Водоканалстрой Костови“ЕООД, така и на длъжника по изп.д.№130 на ЧСИ Бакалов – „Водоканалстрой“ООД. , тъй като са нарушени императивните разпоредби на чл.450 ал.2 от ГПК , чл.507 ал.2 от ГПК, които изискват точно и конкретно да се посочи вземането. В подкрепа на това се сочи факта, че на 15.12.2020 г. ЧСИ Бакалов отново изпраща заповно съобщение до „Водоканалстрой“ООД / връчено на следващия ден – 16.12.2020 г. /с което отново прави уведомление вече по предвидения ред по чл.50 от ГПК до длъжника по делото, че е наложен запов на всичките му вземания./ без обаче да се посочва от кого, в какъв размер и на какво основание/. Отделно от това в жалбата се сочи, че ОС не е обсъдил и обстоятелството , че преди подписването на договора за цесия между жалбоподателя Я. и „Водоканалстрой“ООД, между тях на същия ден е

подписан договор за особен залог , надлежно вписан на 14.10.2020 г. в ЦРОЗ – т.е. – преди наложения от „Водоканалстрой – Дим. Костов“ запор на вземания на 19.11.2020 по изп. производство пред ЧСИ Бакалов. Според страната е налице конкуренция между вписания от нея особен залог по ЗОЗ и неговото оповестително – защитно действие е по отношение и на „Водоканалстрой Дим. Костов“, като наложения от него запор е непротивопоставим на Ж. Я. като заложен кредитор. Самият той сочи, че е без значение по какъв ред ще пристъпи да извърши изпълнение, но изпратеното запорно съобщение до трето лице му е непротивопоставим в качеството у на обезпечен кредитор и поради това извършеното от ЧСИ разпределение на събрани суми в полза на трето лице е недопустимо. На следващо място – сочи се , че е налице непротиворечива съдебна практика по отношение момента на придобиване на вземането – същият настъпва със самото сключване на договора за цесия , а не с момента на уведомяване на длъжника за цесията. В процесния случай се сочи , че не са налице данни за каквото и да е изпълнение от страна на длъжника по настоящото дело към цедента, за да може длъжникът да се позовава на дадената му от закона защита . Нищо подобно не се и твърди в жалбата, уважена от окръжния съд. Разпоредбите на чл.99 и 100 от ЗЗД са ясни и сочат, че вземането се придобива в състоянието му към момента на сключване на договора за цесия – в тази връзка страната се позовава на практика на ВКС. Акцентира се , че постановлението на ЧСИ , което предоставя за събиране на вискателя „Водоканалстрой – Дим. Костов“ЕООД вземанията на „Водоканалстрой“ООД е от 16.12.2020 г. – т.е. – след надлежното съобщение за извършената цесия. Страната излага тезата си, че към момента на цесията – 02.11.2020 г. „Водоканалстрой“ООД не е имал вземане от „Водоканалстрой – Костови“ЕООД и при тези данни „Водоканалстрой – Дим. Костов“ не би могъл да бъде процесуален субституент на дружество, което реално няма вземане от длъжника по изпълнителния лист и поради тази причина не следва да замества Ж. Я. като вискател по образуваното изп. дело. Поради това се моли обжалваното решение на окръжния съд да се отмени като неправилно и необосновано.

В законоустановения срок с вх.№8337 от 14.06.22 г. от страна на „Водоканалстрой – Костови“ЕООД , ЕИК 204521636 е постъпил отговор на жалбата на Ж. Я. Жалбата се оспорва като неоснователна / Вж. молба за поправка от 15.06.2022 г. Страната излага фактическата обстановка според нея – налагане на запор върху вземанията на „Водоканалстрой“ООД от „Водоканалстрой – Костови“ЕООД на 19.11.2020 г. Уведомяване на длъжника „Водоканалстрой – Костови“ЕООД, че процесното вземане на „Водоканалстрой“ е цедирано в полза на Ж. Я., който е предявил вземането си пред друг ЧСИ – Маджарова. Според страната това повдига спора - в чия полза следва да се удовлетвори вземането? – на „Водоканалстрой – Дим.Костов“ЕООД - на Ж. Я. или и на двамата съразмерно както е прието от ЧСИ Маджарова. По-нататък се прави анализ – при първия вариант се дава предпочителност на вискателя с по-рано наложен запор , което според страната се подкрепя от съдебната практика и правна теория. Смята се че цесията е непротивопоставима на вискателя с по-рано наложения запор, както и на самия длъжник „Водоканалстрой – Костови“ЕООД. На длъжника

след налагане на запора му е забранено да извършва плащания както на „Водоканалстрой“ООД, не негови частни правопримемници. От момента на връчване на заповедта за изпълнение на третото лице се забранява да извършва плащания на длъжника и то придобива качеството на пазач по отношение на сумите. Удовлетворяването на Ж. Я. според страната не намира опора в закона. Конкуренцията между наложения заповед и цесията следва да бъде решена в полза на по-рано съобщения акт, тъй като договора за цесия може да бъде антидатиран. Удовлетворяването и на двамата взискатели – както е сторено от страна на ЧСИ според страната също не намира опора в закона и е лишено и от правна и житейска логика. Няма логика двамата да са кредитори едновременно при положение, че се легитимират въз основа на едни и същи вземания. В случая „Водоканалстрой – Дим. Костов“ се легитимира като кредитор въз основа на акт на съдебния изпълнител за възлагане на събиране по чл.510 от ГПК, а Ж. Я. – въз основа на цесия. В случая съдът следва да реши кое е лицето, легитимирано да получи изпълнение, а не ЧСИ да събира едно и също задължение два пъти и да разпределя сумите на двамата конкуриращи се кредитори. Заключават се, че „Водоканалстрой – Дим. Костов“ е кредитора който има право да се удовлетвори от вземането като този кредитор е следвало да бъде конституиран като взискател по изпълнителното дело на мястото на Ж.Я. и да получи съответната сума. Ж.Я. не е кредитор – страната твърди, че не е получавала уведомление за цесия, изходящо от предходния кредитор, а прехвърлянето на вземане има действие спрямо третите лица и длъжника от деня, когато бъде съобщено на длъжника от предишния кредитор. Поради това не може да се приеме, че Ж.Я. е кредитор, както и че в негова полза следва да бъдат разпределяни суми. Моли се жалбата на Ж. Я. да бъде оставена без уважение.

С вх.№8474 от 16.06.2022 г. по делото е постъпил отговор на жалбата от страна на „Водоканалстрой – Димитър Костов“ЕООД, ЕИК 205207299, представлявано от управителя си Димитър Костов. На първо място според страната първоинстанционният съд правилно е отказал уважаването на доказателствените искания, тъй като са направени във връзка с размера на вземането за равностойността на липсващото заложено имущество. Както и окръжният съд е отбелязал в акта си този въпрос не би могъл да е предмет на обсъждане в настоящото изпълнително производство, а касае изп.д. №130/20 г. по описа на ЧСИ Бакалов и може да стане само чрез установителен иск по чл.464 ГПК, не и в производството по обжалване на разпределението. В съдебната практика е възприето становището, че в производството по обжалване на разпределението е недопустимо да бъдат разглеждани доводи относно оспорване на вземането на присъединен кредитор. Средството за защита е чрез предявяване на отрицателен установителен иск по чл.464 от ГПК. Цитира се и практика в тази насока. На следващо място – сочи се, че правилно е отказано назначаването на СИЕ. Същото е необосновано, страната не е обяснила защо е необходимо това доказателствено искане. На трето място се излагат доводи против аргументите на Ж.Я. относно размера на вземането на „Водоканалстрой – Дим.Костов“, които както се излага и по-горе не следва да се обсъждат в това производство и не са предмет на изпълнителното дело на ЧСИ

Маджарова, разпределение по което се разглежда в настоящия случай. Страната оспорва твърденията за неправилно прилагане разпоредбата на чл.453 от ГПК. Страната твърди в отговора се , че съобщението за цесия е връчено на длъжника „Водоканалстрой – Костови“ ЕООД след датата на връчване на запорното съобщение / 19.11.2020 г./. Твърди се, че „Водоканалстрой – Костови“ все още нее получил уведомление за цесията от предходния кредитор – „Водоканалстрой“ООД и поради това Ж. Я. изобщо не може да се легитимира като правоприемник на „Водоканалстрой“ООД и не може да бъде взыскател по изп. дело на ЧСИ Маджарова. Оспорва се поставеното изискване наличие индивидуализация на обекта на запора. Такава може да бъде налице само при запор на вещи – чл.507 ал.2 изр.2 от ГПК. Подобно изискване ще направи неприложим запора на вземания. Липсата на индивидуализация на вземането на длъжника не пречи за запора – цитира се практика на съдилищата. Оспорва се на следващо място твърдението в жалбата на Ж.Я. за порок при връчването на запорното съобщение на третото задължено лице „Водоканалстрой – Костови“.Видно от приложеното копие на запорното съобщение – на същото е отбелязано, че е връчено лично на управителя на дружеството като същият се е подписал че е получил запорното съобщение. Също така – в становище от 25.10.2021 г. изрично е отразено , че страната е получила запорното съобщение на 19.11.2020 г. Поради това твърдението за опорочено връчване на запорното съобщение е неоснователно. На следващо място се разглежда въпроса с конкуренцията между запорното съобщение и цесията – като се сочи разпоредбата на чл.453 т.3 от ГПК – че предимство има акта който пръв е бил съобщен на третото задължено лице. Цитира се и практика на ВКС – Решение №231 от 10.01.2020 г. по гр.д.№3024/19 г. на ВКС – прехвърлянето на вземане , съобщението за което е направено след като третото задължено лице е получило запорното съобщение е непротивопоставимо на взыскателя. Извода който се налага е че в случая предимство ще има този акт , който пръв е бил съобщен на третото задължено лице и добросъвестността на приобретателя на запорираното вземане , както и отношенията цедент – цесионер са ирелевантни . Без значение се явява и датата на постановлението за възлагане на процесните вземания за събиране. По-ранната дата на цесията не може да бъде противопоставена на наложения запор. Прехвърлянето на вземане има действие спрямо третите лица и спрямо длъжника едва от датата , когато бъде съобщено на длъжника от предходния кредитор за прехвърлянето. Оспорва се и позоваването на жалбоподателя Ж. Я. на вписания от него особен залог в ЦРОЗ. Сочи се, че се касае за същите вземания, предмет на процесните изпълнителни действия и че „Водоканалстрой – Дим.Костов“ не би могъл да му се противопостави, тъй като той е единствен кредитор на „Водоканалстрой – Костови“ЕООД. Тези твърдения се оспорват като несъстоятелни. Жалбоподателят Я. се легитимира като носител на вземането въз основа на договора за цесия, приложен към изпълнителното дело и към поканата за доброволно изпълнение до „Водоканалстрой – Костови“ЕООД. Според страната с извършената цесия заложното право е погасено поради погасяване на обезпеченото вземане: - няма как едно лице да има вещно обезпечение в своя полза като кредитор върху свое собствено имущество. Сочи се освен това , че заложното право е погасено поради погасяване на обезпеченото вземане. В самия договор за

цесия между Ж. Я. и „Водоканалстрой“ цесионерът Я. е дал съгласие с подписване на договора за цесия част от задължението на цедента да бъде погасено с прехвърлянето на вземането. Цесионерът получава вземането на цедента Водоканалстрой от „Водоканалстрой – Костови“ вместо изпълнение на част от задължението на цедента към Ж.Я. за заплащане на част от равностойността на дружествения му дял на напуснал съдружник – т.е. – налице е хипотезата на чл.65 ал.3 от ЗЗД – даване вместо изпълнение. В случая обаче страните са договорили изрично че прехвърлянето на вземането на цедента от третото лице да води до погасяване на главното му вземане към Ж. Я. и то към момента на прехвърлянето – т.е. – със самото прехвърляне на заложеното вземане , обезпеченото вземане е погасено. В договора за цесия е посочено , че с прехвърлянето на вземането от „Водоканалстрой – Костови“ вземането на Ж. Я. от „Водоканалстрой“ се погасява до размера на прехвърленото вземане от 235 776.81 лв. Страната обаче сочи , че пълния размер на вземането на Ж.Я. за равностойността на дружествения му дял е по-нисък от размера на прехвърлените му вземания.. Съгласно ГФО за 2020 г. стойността на чистото имущество на „Водоканалстрой“ ООД възлиза на 752 000 лв. За своя дял от 40% Ж. Я. има право да получи 300 800 лв. Освен вземанията по изп. лист обаче Ж. Я. е придобил чрез цесията и вземанията на „Водоканалстрой“, присъдени по ВАД №17/2018 г. на Евр. Институция по медиация и арбитраж в размер на 210 816.92 лв. – или вместо изпълнение Ж. Я. е получил от „Водоканалстрой“ ООД вземания на стойност над 436 000 лв. поради което обезпеченото му вземане е било изцяло погасено. Налага се извода, че Ж. Я. може да се легитимира като кредитор на „Водоканалстрой – Костови“ ЕООД въз основа на цесията или като кредитор на „Водоканалстрой“ ООД въз основа на ОЗ , вписан в ЦРОЗ и вписано пристъпване към изпълнение. В настоящия случай Ж. Я. не е посочил , че е кредитор на „Водоканалстрой“ ООД, който е пристъпил към изпълнение на заложеното вземане, а се легитимира като кредитор на „Водоканалстрой – Костови“ ЕООД на основание договора за цесия , който прилага по изп. дело на ЧСИ Маджарова. Поради това възраженията на Ж. Я. че е заложен кредитор и поради това наложения заповест му бил непротивопоставим се оспорват от страната като неоснователни. В това изпълнително производство се сочи че Ж. Я. търси удовлетворение като титуляр на вземането от „Водоканалстрой – Костови“ въз основа на цесията, а не като процесуален субституент на „Водоканалстрой“. Редът за удовлетворение на Ж. Я. е съвсем различен и в производството по изпълнителното дело според страната той не следва да бъде удовлетворяван. Според страната залогът учреден в полза на Ж. Я. е погасен поради сливането на качеството залогодател и заложен кредитор и поради погасяване на обезпеченото вземане. В случай че съдът приеме все пак че Ж. Я. има правата на заложен кредитор – то се възражава по удовлетворяването му в рамките на изпълнителното дело. Поради това се претендира жалбата на Ж. Я. да бъде оставена без уважение и в полза на „Водоканалстрой – Дим. Костов да бъдат присъдени разноски по делото.

Депозирана е и насрещна жалба с вх.№8473 от 16.06.2022 г. от „Водоканалстрой – Дим. Костов“ ЕООД , ЕИК 205207299 против решение №306/11.04.2022 г. по гр.д.№478/2022 г. на ОС – Бургас единствено частта с

която съдът връща делото на ЧСИ Маджарова за извършване на ново разпределение вместо да реши въпроса сам и да извърши ново разпределение. В процесния случай съдът след като е уважил жалбата, отменил е разпределението е постановил връщане на делото на ЧСИ за извършване на ново разпределение. Страната се позовава на възприетата съдебна практика в тази насока – цитира се решение на Апелативен съд – София – че съдът при установена неправилност следва да изготви ново разпределение. Според страната в процесния случай съдът след отмяната на разпределената в полза на Ж. Я. сума в размер на 43 699 лв. е следвало да постанови ново разпределение , с което сумата от 43 699 лв. да бъде предоставена в полза на „Водоканалстрой – Дим. Костов“ЕООД. Страната моли в случай че съдът възприеме тезата за извършване на ново разпределение да съобрази обстоятелството, че образуваното при ЧСИ Маджарова изп. дело е за вземания , присъдени с решение №76 от 09.10.2020 г. по възз.т.д.№138/20 г. по описа на Апелативен съд – Бургас и за вземанията , присъдени с решение по ВАД №17/2018 г. на Арбитражния съд при Европейската институция за медиация и арбитраж , за които вземания е издаден изпълнителен лист по търг.д.№503/20 г. на Окръжен съд – Бургас. Решение №76/09..10.2020 г. по възз. Търг.д.№138/20 г. на Апелативен съд – Бургас обаче е обезсилено от ВКС с определение №73/31.03.2022 г. по търг.д. №582/21 . на ВКС , което се прилага към жалбата от страната – т.е. – налице е нововъзникнало доказателство. Това определение на ВКС към настоящия момент не е влязло в сила , тъй като е обжалвано от „Водоканалстрой“ООД. При извършване на новото разпределение страната моли съда да бъде взето предвид евентуално влязлото в сила определение на ВКС като изрично се посочи при разпределението , че с разпределените суми се погасяват задълженията на „Водоканалстрой – Костови“, присъдени с решение по ВАД №17/2018 г. на Арбитражния съд при Европейската институция за медиация и арбитраж. Поради това се моли да се отмени обжалваното решение №306 от 11.04.2022 г. в частта, с която делото е върнато на ЧСИ за извършване на ново разпределение и на основание чл.463 ал.1 от ГПК във вр. с чл.278 ал.2 от ГПК да се изготви ново разпределение като разпределената в полза на Ж. Я. сума в размер на 43 699 лв. бъде разпределена в полза на „Водоканалстрой – Димитър Костов“ЕООД. Претендират се разноските. Прилага се цитираното определение№73/31.03.2022 г. по т.д.№582/2021 на ВКС, Първо отд. На т.о..

С вх.№10486/21.07.2022 г. от страна на „Водоканалстрой – Костови“ЕООД, ЕИК 204521636 се взема становище по насрещната жалба на „Водоканалстрой – Димитър Костов“ЕООД. Според страната насрещната жалба е основателна. Поддържа се становището, че след отмяна на разпределението следва делото да не се връща на съдебния изпълнител, а на основание чл.463 ал.1 от ГПК и чл.278 от ГПК да изготви ново разпределение В случая страната излага становището си , че след отмяна на разпределението на сумата от 43 699 лв. в полза на Ж. Я. е следвало тази сума да бъде разпределена в полза на „Водоканалстрой – Димитър Костов“ЕООД. Със становището се прави и искане за спиране производството по делото с оглед обезсилване на Решение №76 постановено от ОС – Бургас постановено по търг.д.138/20 г. т ВКС с определение №73/31.03.2022 г. Въпросното определение е обжалвано от „Водоканалстрой“ООД и не е влязло

в сила. Поради това страната излага становището си , че на основание чл.229 ал.1 т.4 от ГПК производството по делото следва да бъде спряно до разрешаване на образуваното по жалбата на „Водоканалстрой“ООД жалба – ч.пр.№1389/22 на Второ търг. Отд. На ВКС. Изхода на спора по делото на ВКС има значение за това какви суми ще се включат в разпределението по настоящото производство: ако остане обезсилването на изпълнителния лист по възз т.д.№128/20 г. на Апелативен съд – Бургас, то разпределението следва да се извършва само на сумата , присъдена с Решението по ВАД №17/2018 г. на Арбитражния съд за който е издаден изпълнителен лист по т.д.№503/20 г. на ОС – Бургас. Със становището се моли да се уважи насрещната жалба на „Водоканалстрой – Димитър Костов“ЕООД срещу Решение №306 от 11.04.2022 г. на ОС – Бургас. Моли се и за спиране на производството то окончателното постановяване с акт по ч. пр.№1389/22 г. на ВКС.

След преценка на доказателствата по делото съдът установява следното:

Производството по гр.д.№478/2022 г. по описа на ОС – Бургас, постановеното решение по което е предмет на жалбата в настоящото производство е образувано по жалба на Ж. Я. против действията на ЧСИ, изразяващи се в извършено разпределение по изп.д.№2275/20 г. по описа на ЧСИ Маджарова, обективизирано в протокол за извършено разпределение от 29.09.2021 г. Ж. Я. е възразил против разпределението като е посочил, че от страна на ЧСИ не е отчетен реалния размер на вземанията на всеки един от взыскателите и без да бъде съобразено обстоятелството, че в негова полза е учреден особен залог вписан в ЦРОЗ на вземанията от „Водоканалстрой“ООД на 14.10.2020 и поради това наложения заповест от ЧСИ Бакалов в полза на „Водоканалстрой – Димитър Костов“ ЕООД не може да му бъде противопоставен. Изложени са и други аргументи в подкрепа на жалбата.

Установено е по делото, че изпълнителното производство по изп. д. №2275 на ЧСИ Маджарова е образувано от взыскателя Ж. Я. против „Водоканалстрой- Костови“ЕООД по изп. лист от 13.10.2020 г. издаден по търг.д.№138/2020 г. на Апелативен съд – Бургас , по което „Водоканалстрой – Костови“ЕООД е осъдено да заплати на „Водоканалстрой“ ООД сумата от 184 626.02 лв. – възнаграждение за извършени СМР-та по фактура и сума в размер на 51150.79 лв. – сума – възнаграждение за извършени СМР по договор от 18.10.2017 г. Към изп. лист е приложен и договор за цесия от 02.11.2020 г. с който „Водоканалстрой“ООД прехвърля на Ж. Я. вземането си от „Водоканалстрой – Костови“. Направено е и искане от „Водоканалстрой“ за изпращане на уведомление до длъжника „Водоканалстрой – Костови“ за сключения договор за прехвърляне на вземането от 02.11.2020 г. На 07.12.2020 г. е била депозирана молба от длъжника „Водоканалстрой – Костови“ ЕООД / л.35 по изп.д.2275/ - че преди връчване на ПДИ и уведомлението за цесията / връчени на 07.12.2020 г. на 19.11.2020 г. на длъжника му е било връчено заповестно съобщение наложено от ЧСИ Бакалов по изп.д.№130/20 г. по искане на „Водоканалстрой – Дим. Костов“ЕООД. Същият е поискал конституиране като взыскател по изп.д.№2275 на ЧСИ Маджарова, но му е било отказано. Постановлението е било отменено с решение на ОС – Бургас по в.гр.д.№635/21 г. като съдът е посочил, че на взыскателя и присъединените кредитори не може да се противопоставят

прехвърляне на вземания , съобщението за което е било направено , след като третото задължено лице е получило запорно съобщение. С решението е било констатирано , че „Водоканалстрой – Дим. Костов“ е кредитор на „Водоканалстрой“ ООД по реда на Закона за особените залози за неолихвяема сума в размер на 534 000 лв. въз основа на издадено удостоверение от 2017 г. от ЦРОЗ е било образувано изп.д.№130/2020 г. на ЧСИ Бакалов. Счетено е че „Водоканалстрой – Димитър Костов“ има правен интерес да участва в самото разпределение на суми , които са реализирани от различните изпълнителни способности и в производството по разпределение на тези суми следва да реализира своите права. В този смисъл съдът по гр.д.№635/21 г. е намерил , че след като стъпва в правата на кредитора на длъжника в изп. производство по изп.д.№2275 и след като вземането, предмет на изпълнителното производство е възложено за събиране на „Водоканалстрой – Дим. Костов“ , то съдебният изпълнител следва да зачете правата на това лице в настоящото производство и наложения запор по отношение на вземането , което е предмет на образуваното при ЧСИ Маджарова изпълнително производство. Въз основа на тези констатации, направени в производството по гр.д. №635/21, съдът, по в. гр. д.№478 по описа на ОС – Бургас за 2022 г. приема, че „Водоканалстрой – Дим. Костов“ЕООД е встъпил в правата на „Водоканалстрой“ООД и има качеството на процесуален субституент, а цесията в полза на Ж. Я. , връчена на „Водоканалстрой – Костови“ЕООД след запорното съобщение е непротивопоставима на „Водоканалстрой – Дим. Костов. Съдът е посочил, че в това производство не може да обсъжда възраженията относно ненадлежно връчване на запорното съобщение , тъй като това връчване е станало в рамките на друго изпълнително производство – по изп.д.№130/20 на ЧСИ Бакалов , а освен това е и преклудирано, тъй като се прави за първи път в писменото възражение по жалбата на „Водоканалстрой - Дим. Костов“ЕООД. Жалбоподателят Ж. Я. се е легитимирал като кредитор въз основа на цесия от 02.11.2020 г. от „Водоканалстрой“ООД, което дружество му е цедирало вземанията си от „Водоканалстрой – Костови“ЕООД. Уведомлението за цесията на длъжника „Водоканалстрой – Костови“ е направено от страна на ЧСИ Маджарова на 02.12.2020 г. Т.е. – уведомлението за цесията е направено след връчване на запорното съобщение. Съдът по отношение на конкуренцията между наложения запор на вземането и неговата цесия се е позовал на разпоредбата на чл.453 т.3 от ГПК – предимство има акта , който пръв е бил съобщен на третото задължено лице / чл.99 ал.4 от ЗЗД/ - т.е. – добросъвестността на приобретателя на запорираното вземане в случая е ирелевантна, както са ирелевантни и отношенията – цедент – цесионер. Прехвърлянето на вземането съобщението за което е направено след като третото задължено лице е получило запорното съобщение е непротивопоставимо на вискателя. Окръжният съд се е позовал на разясненията дадени в ТР №3/10.07.2017 г. по т.д.№3/2015 на ВККС – запорът върху вземанията на длъжника представлява разпореждане на съдебния изпълнител , с което определено вземане на длъжника се предназначава за принудително удовлетворяване на вискателя и се забранява на длъжника под страх от наказателна отговорност да се разпорежда с него , а на третото лице - да извършва плащания на длъжника. С оглед на това съдът сочи , че след получаване на запорното съобщение „Водоканалстрой – Костови“ЕООД може да плати само по сметка

на съдебния изпълнител , наложил запора и поради това възражението, че единствено „Водоканалстрой – Дим. Костов“ ЕООД е легитимирано да получи изпълнение от запорираните вземания. Като вискател, на който вземанията са възложени за събиране. Отчита се , че в случая задълженията на длъжника са запорирани и цедирани. Съдът е приел, че първо е наложен запора, а впоследствие друг кредитор придобил запорираните вземания, а се касае за едно и също задължение и няма как длъжникът да изпълни два пъти. Разгледано е възражението на Ж. Я. , че в негова полза е учреден особен залог на процесните вземания. Сочи се обаче , че по изпълнителното дело същият се е легитимирал като кредитор - цесионер на вземането. В случая не би могъл да претендира вземането и на двете основания. Претенцията на основание особения залог вписан в ЦРОЗ се реализира по друг ред и по реда на това изпълнително производство правата му по ЗОЗ не биха могли да се реализират. Самата цесия / т.4/ предвижда, че с прехвърлянето на вземането си от „Водоканалстрой – Костови“ ЕООД, Водоканалстрой“ ООД погасява частично задължението си към Ж. Я. до размера на прехвърленото вземане от 235 776.81 лв. В тази връзка съдът е приел за основателно възражението, че поради акцесорния характер на заложеното право, при погасяване на обезпеченото вземане чрез даване вместо изпълнение се погасява и залогът. По-нататък съдът излага становището си, че при извършване на разпределението в полза на първоначалния вискател не е следвало да бъдат разпределяни суми. Относно възраженията по размера на вземането , за равностойността на липсващото заложено имущество се сочи че не биха могли да бъдат предмет на обсъждане в това производство, а по изпълнително дело №130/20 г. на ЧСИ Бакалов , а при положение че се оспорва размера на вземането – това може да стане само чрез установителен иск по чл.464 ГПК , не и в производството по обжалване на разпределението. Поради това съдът е отменил обжалваното разпределение на получените суми въз основа на изпълнение на банкови сметки на длъжника „Водоканалстрой – Костови“ ЕООД в частта , с която са разпределени суми в полза на вискателя Ж. Я. в размер на 43 699 лв. Делото е върнато на ЧСИ Маджарова за ново разпределение. Жалбата на Ж.Я. против разпределението на суми в полза на „Водоканалстрой – Димитър Костов“ ЕООД е оставена без уважение. Жалбата на „Водоканалстрой – Димитър Костов“ ЕООД против постановление №33669/01.10.2021 г. по изп.д.№2275 , с което „Водоканалстрой – Дим. Костов“ ЕООД е конституирано като присъединен вискател е оставена без разглеждане като недопустима – насочена против неподлежащо на съдебен контрол действие и като просрочена като производството по делото в тази му част е прекратено.

Вискателят Ж. Я. моли за отмяна на решението на окръжния съд в частта, с която е оставена без уважение неговата жалба против разпределението на суми в полза на „Водоканалстрой – Дим. Костов“ , както и в частта, с което са отменени действията на ЧСИ Маджарова, изразяващи се в извършване на разпределение на 29.10.2021 г., обективизирано в протокол за разпределение, с който са разпределени 43 699 лв. в полза на Ж. Я. и делото е върнато за ново разпределение.

„Водоканалстрой – Димитър Костов“ ЕООД също обжалва решението на окръжния съд, с което се връща делото на ЧСИ Маджарова за извършване на

ново разпределение.

Жалбите против решението на окръжния съд са подадени от надлежни страни в производството по обжалване акта на съдебния изпълнител, в законоустановените срокове, налице е правен интерес от обжалването поради което жалбите се явяват допустими.

По основателността на жалбите съдът съобрази следното:

Ж. Я. чрез процесуалния си представител е изразил недоволството си от обжалването от него решение като е изложил подробно оплакванията си в жалбата.

При постановяването на решението си окръжният съд се е съобразил с наличието на влязло в сила решение по в.гр.д.№635/2021 г. по повод обжалване постановление на съдебния изпълнител. Същото е било отменено като „Водоканалстрой – Димитър Костов“ЕООД е конституиран като присъединен вискател по изп.д.№2275/20 г. на ЧСИ Маджарова. Отбелязано е, че след като встъпва в правата на кредитора на длъжника по изпълнителното дело и след като вземането, предмет на изпълнителното производство е възложено за събиране на „Водоканалстрой – Димитър Костов“ЕООД, то съдебният изпълнител в производството по изп.д.2275/20 следва да зачете правата на това лице по отношение на вземането, което е предмет на делото. Съответно на това основание окръжният съд е приел, че „Водоканалстрой – Димитър Костов“ЕООД е встъпил в правата на „Водоканалстрой“ООД и има качеството на процесуален субституент. Поради това е посочено, че цесията на Ж. Я., връчена след заповедното съобщение на „Водоканалстрой – Костови“ЕООД е непротивопоставима на „Водоканалстрой – Димитър Костов“ЕООД. Настоящият съдебен състав споделя изцяло изводите на окръжния съд, че по делото е безспорно доказано, че за цесията в полза на Ж. Я. е връчено уведомление на длъжника „Водоканалстрой – Костови“ на 07.12.2020 г. ведно с ПДИ от страна на съдебния изпълнител. Съответно – на основание чл.99 ал.4 от ЗЗД прехвърлянето на вземането в полза на Ж. Я. има действие спрямо длъжника /„Водоканалстрой – Костови“ЕООД/ и третите лица/ „Водоканалстрой – Димитър Костов“ЕООД от тази дата – когато е било съобщено на длъжника, което в случая е сторено от ЧСИ, а не от предишния кредитор /„Водоканалстрой“ООД/. От друга страна се установява, че по изп.д.№130/20 г. на ЧСИ Бакалов е бил наложен заповед върху всички вземания на „Водоканалстрой“ООД от „Водоканалстрой – Костови“ЕООД. Заповедното съобщение / приложено на л.37 по изп.д.№2275 / е било връчено на длъжника „Водоканалстрой – Костови“ ЕООД на 19.11.2020 г. Задълженията на „Водоканалстрой – Костови“ЕООД към „Водоканалстрой“ООД също са ясно и безспорно установени по основание и размер – видно от изпълнителен лист от 13.10.2020 г. /л.2 от изп.д.№2275/ - сумата в размер на 184 626.02 лв., представляваща възнаграждение въз основа на договор за подмяна на съществуващ водопровод ведно със законната лихва от 13.07.2018 г. до окончателното изплащане, сумата в размер на 51 150.79 лв. – представляваща възнаграждение по договор за СМР по издадена фактура за изграждане на водопровод за солена вода, както и 3 099.14 лв. – мораторна лихва ведно със законната лихва начина от 16.07.2018 г. до окончателното изплащане. Безспорно е, че това вземане на „Водоканалстрой“ООД е било цедирано на

Ж. Я. по договор за цесия от 02.11.2020 г. /приложен на л.4 по изп.д.№2275 /. Съгласно разпоредбата на чл.450 ал.3 от ГПК запорът върху вземането на длъжника /Водоканалстрой“ООД/ се смята за наложен спрямо третото задължено лице /„Водоканалстрой – Костови“ЕООД/ от деня, в който му е връчено запорното съобщение. Доказаната дата в случая е 19.11.2020 г. Възраженията на жалбоподателя Я. в тази насока /изложени на л.7-8 по жалбата, касаещи визираните дати/ са неоснователни. Безспорно е също и обстоятелството, че в полза на Ж. Я. е налице надлежно вписан на 14.10.2020 г. особен залог вкл. и по отношение на вземания на „Водоканалстрой“ООД – т.е. – преди наложения запор от 19.11.2020 г. С договора за цесия от 02.11.2020 г. – чл.4 изрично се предвижда че с прехвърляне на въпросното вземане от „Водоканалстрой – Костови“ЕООД в размер на 235 776.81 лв. задълженията на цедента /в случая и залогодател/ се погасява: т.е. – прехвърля се част от заложеното – в случая парично вземане. По заведеното от Ж. Я. изп. д.№2275 той се легитимира като вискател на основание именно договора за цесия с „Водоканалстрой“ООД – т.е. – като цесионер на вземането по изпълнителния лист срещу „Водоканалстрой – Костови“ЕООД в общ размер на 235 776.81 лв. Спорния въпрос е противопоставима ли е тази цесия от 02.11.2020 г., уведомена на длъжника /„Водоканалстрой – Костови“ЕООД/ на 07.12.2020 г. Направения от окръжния извод в тази насока – че цесията в полза на Ж. Я. е непротипоставима на „Водоканалстрой – Димитър Костов“ЕООД се споделя изцяло от настоящия съдебен състав. Съдът се е позовал на първо място на разпоредбата на чл.453 т.3 от ГПК – че предимство има акта, който пръв е бил съобщен на третото задължено лице. В процесния случай запора от ЧСИ Бакалов е бил връчен на длъжника „Водоканалстрой – Костови“ЕООД на 19.11.2020 г., а уведомлението за цесията – на 07.12.2020 г. На следващо място – окръжният съд се е позовал и на съдебната практика – ТР №3/10.07.2017 г. по т.д.№3/2015 г. на ВКС – че запорът върху вземания на длъжника представлява разпореждане на съдебния изпълнител, с което определено вземане на длъжника се предназначава за принудително удовлетворяване на вискателя и се забранява на длъжника под страх от наказателна отговорност да се разпорежда с него, а на третото задължено лице – да извършва плащания на длъжника.И в това ТР е прието, че по отношение на третото задължено лице запорът се счита наложен от деня, в който му е връчено запорното съобщение като от този момент на третото лице се забранява да извършва плащания на длъжника и то придобива качеството на пазач по отношение на сумите. В случая „Водоканалстрой – Димитър Костов“ЕООД се явява в качеството на процесуален субституент на „Водоканалстрой“ООД докато Ж. Я. не може да се легитимира като правопреемник на „Водоканалстрой“ООД. Поради това окръжният съд е приел, че при извършеното разпределение в полза на първоначалния вискател Ж. Я. не е следвало да бъдат разпределяни суми. Този извод напълно се споделя и възприема от настоящата инстанция. Постановеното решение, с което се отменя извършеното разпределение по изп.д.№2275/20 г. от страна на ЧСИ Таня Маджарова, обективизирано в протокола от 29.10.2021 в частта, с която е разпределена сумата от 43 699 лв. в полза на Ж. Я. и делото е върнато на ЧСИ Маджарова за извършване на ново разпределение поради това се явява правилно и законосъобразно. С оглед на това останалите изложени в жалбата оплаквания от страна на

жалбоподателя Я. се явяват без значение относно този основен извод. Някои от тях освен това касаят изп.д.№130/20 на ЧСИ Бакалов, възраженията относно размера на вземанията от друга страна биха били предмет на отделен иск с правно основание чл.464 от ГПК - същите не следва да бъдат разглеждани в това производство по обжалване разпределението. Жалбата на Ж. Я. с оглед на изложеното следва да бъде оставена без уважение.

Що се отнася до жалбата на „Водоканалстрой – Димитър Костов“ ЕООД против решение №306/11.04.2022 г. по гр.д.№478/2022 г. на ОС – Бургас единствено частта с която съдът връща делото на ЧСИ Маджарова за извършване на ново разпределение вместо да реши въпроса сам и да извърши ново разпределение настоящият съдебен състав намира същата за неоснователна. Съгласно постоянната утвърдена практика на Бургаския апелативен съд разпределението на суми по изпълнителните дела следва да бъде извършвано единствено от съдебните изпълнители, не и от съдилищата. В случая съдът действа като контролно – отменителна инстанция и след извършване проверка относно законосъобразността на разпределението няма как той да извърши ново разпределение, тъй като това е в компетенциите изключително на съдебния изпълнител, на когото дава задължителни указания. Общите правила са неотносими, тъй като въпреки препратките към общите норми съдебното производство в случая е по контрол на съдебното изпълнение, в което съдът действа като контролно – отменителна инстанция, не и по същество. Поради това тази насрещна жалба на „Водоканалстрой – Димитър Костов“ ЕООД също следва да бъде оставена без уважение.

По искането за спиране на производството, направено от „Водоканалстрой – Костови“ ЕООД в депозирания от тази страна становище по насрещната жалба на „Водоканалстрой – Димитър Костов“ ЕООД поради обезсилването на Решение №76 по в.т.д.№138/20 г. и наличието на висящо производство пред ВКС по този повод /обжалване на определението за обезсилване/, то съдът намира, че относно настоящото производство не са налице основания по чл.229 ал.1 т.4 от ГПК за спиране на същото. Както и по-горе се посочи в случая съдът действа като контролно-отменителна инстанция и не решава въпроса по същество. Евентуалното обезсилването на изпълнителния лист ще се отрази на извършването на разпределението, което е в компетенцията на ЧСИ. Следователно – изхода на спора по въпросното дело пред ВКС ще се отрази единствено на размера на вземането по изп.д.№2275/20, с което следва да се съобрази ЧСИ при новото разпределение, указано от съда. Поради това съдът намира, че в случая това производство пред ВКС не е преюдициално, не обуславя по никакъв начин изхода на спора по настоящото производство и поради това направеното искане за спиране се явява несъстоятелно и неоснователно. Съдът намира, че то следва да бъде оставено без уважение и да се извършат съответните съдопроизводствени действия, а именно – да бъдат разгледани жалбите и постановен настоящия съдебен акт.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 463, ал. 2 от ГПК, Апелативен съд - Бургас

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането за спиране на производството по делото на основание чл. 229, ал. 1, т. 4 от ГПК, направено от „Водоканалстрой - Костови“ ЕООД в депозираното становище по насрещната жалба на „Водоканалстрой - Димитър Костов“ ЕООД поради обезсилването на Решение № 76 по в. т. д. № 138/20 г. и наличието на висящо производство пред ВКС по този повод - ч. пр. № 1389/2022 г. на 2-ро търг. отд. на ВКС.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалбата на Ж. Ж. Я., ЕГН ***** - взискател по изп. д. № 2275/2020 г., от гр. Бургас против Решение № 306 от 11.04.2022 г., постановено по гр. д. № 478/2022 г. на ОС - Бургас, с което са отменени действията на ЧСИ за извършване на разпределение на сумата от 43 699 лв. по изп. дело № 2275, делото е върнато за ново разпределение и в частта, с която е оставена без уважение жалбата на Ж. Я. против извършеното разпределение от ЧСИ в частта, с която са разпределени суми в полза на „Водоканалстрой - Д. Костов“ ЕООД като неоснователна и недоказана.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ насрещната жалба с вх. № 8473 от 16.06.2022 г. от „Водоканалстрой - Дим. Костов“ ЕООД, ЕИК 205207299 против Решение № 306/11.04.2022 г. по гр. д. № 478/2022 г. на ОС - Бургас в частта, с която съдът връща делото на ЧСИ Маджарова за извършване на ново разпределение като неоснователна.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____